Có m□t em bé n□, tên là Mai, m□i ba tu□i nh□ng em k□ nh□ là ch□ trong gia đình. Cha m□ em lúc nào cũng t□t b□t lăng xăng đ□ chi□u theo nh□ng đòi h□i c□a em. M□t bu□i t□i n□, m□ em d□n c□m ra bàn và b□o các con vào ăn, hai đ□a con l□n vâng l□i nh□ng Mai không ch□u vào, b□o là mu□n xem ti-vi. M□ em ch□ mãi không th□y con vào, s□ con b□ ăn s□ g□y □m, không l□n, nên bà đem c□m ra phòng khách đút cho con. Bé Mai nu□t m□t cách ngao ngán, m□t thì c□ dán vào ti-vi dù ch□ng hi□u gì. Ăn đ□□c vài mu□ng Mai xua tay, che mi□ng, b□o là no r□i, không mu□n ăn n□a. Khi m□ ép ăn thêm m□t mu□ng cu□i cùng, Mai gào lên khóc, khi□n m□ em v□i vàng xin l□i r□i đ□ng lên đem chén c□m vào b□p. Bà tr□ l□i bàn, ng□i ăn v□i hai đ□a anh c□a Mai. Sau đó bà r□a chén, d□n d□p và chu□n b□ th□c ăn cho ngày hôm sau.

Kho□ng m□t ti□ng đ□ng h□ sau, bé Mai vào b□p nói: "M□ □i con mu□n ăn c□m." Bà m□ nghe con đòi ăn m□ng quá, li□n ng□ng công vi□c l□y c□m cho con. Khi bà đ□ chén c□m lên bàn, đ□a bé nhìn và h□i: "Cái này là c□m c□a con h□i nãy ph□i không?" Bà m□ nói: "Không, c□m này m□ m□i l□y trong n□i cho nóng." Th□ là đ□a bé n□i gi□n, gào lên: "Con mu□n c□m c□a con, con không mu□n c□m khác!" Bà m□ s□ng s□, không bi□t ph□n □ng làm sao, nh□ng bà c□ kiên nh□n, v□a d□ v□a gi□i thích là c□m này ngon h□n, nh□ng bé Mai khóc to lên, nh□t đ□nh đòi chén c□m lúc nãy. Bà m□ đã đ□ chén c□m đó nên không l□y □ đâu đ□□c n□a, bà đành xin l□i con và ch□ cho con h□t gi□n. Bé Mai ti□p t□c gào khóc, kho□ng 15 phút sau thì thôi vì không còn s□c đ□ khóc n□a. R□i bé ng□ ra gh□ ng□, bà m□ th□y v□y b□ con vào gi□□ng. Đ□n n□a khuya vì đói, bé Mai th□c d□y đòi ăn. M□ em ph□i d□y vào b□p l□y c□m cho con!

Th□a quý v□, tr□□ng h□p cha m□ s□ con không ch□ x□y ra trong m□t vài gia đình nh□ng r□t nhi□u gia đình, d□□i nh□ng hình th□c khác nhau. Vì s□ con, cha m□ s□n sàng chi□u con, l□m khi chi□u nh□ng chuy□n r□t là vô lý. K□t qu□ là cha m□ m□i m□t; ng□□i chung quanh ngao ngán, và nh□ng đ□a con đó l□n lên không bi□t tôn tr□ng m□t th□m quy□n nào c□. Câu mà các b□c cha m□ ngày nay th□□ng than là: Sao bây gi□ nuôi con khó quá, không nh□ bên Vi□t Nam ngày tr□□c. Th□t v□y, ngày nay m□i gia đình ch□ có hai, ba đ□a con mà sao v□t v□ quá; không nh□ các c□ ngày tr□□c, 9,10 đ□a con mà nuôi m□t cách d□ dàng; không ph□i nh□c đ□u, lo l□ng nh□ chúng ta bây gi□. Chúng ta còn th□y r□ng, ngày tr□□c con s□ cha m□, bây gi□ thì h□u nh□ cha m□ s□ con! Ngày nay có nhi□u cha m□ r□t s□ con: s□ con bu□n, con gi□n, s□ con không th□□ng, không mu□n □ g□n r□i ngày kia cha m□ s□ ph□i s□ng trong cô đ□n. Cha m□ s□ con là đi□u chúng ta th□y trong nhi□u gia đình, dù con trong tu□i thi□u niên hay m□i vài ba tu□i.

T□i sao ngày nay nhi□u cha m□ s□ con còn con cái thì không kính s□ cha m□? Có nhi□u lý do

đ□a đ□n s□ đ□o ng□□c đó. Tr□□c h□t, khi đ□i s□ng bình an, v□t ch□t đ□y đ□, nhu c□u chính y□u c□a con ng□□i không ph□i là tranh đ□u đ□ s□ng còn, đ□ có mi□ng c□m manh áo mà chúng ta và con em chúng ta có nh□ng nhu c□u khác, ph□c t□p h□n. Chúng ta mu□n đ□□c ch□p nh□n, yêu th□□ng, chi□u chu□ng; chúng ta mu□n h□n ng□□i khác, mu□n có nh□ng đi□u mình m□ □□c, mu□n có quy□n, mu□n đi□u khi□n ng□□i khác, mu□n cái tôi c□a mình đ□□c tôn tr□ng, đ□□c chú ý,v.v... Trong xã h□i này chúng ta không thi□u c□m ăn áo m□c, không thi□u nh□ng ti□n nghi trong đ□i s□ng nh□ng vì nh□ng đòi h□i ph□c t□p đó mà vi□c nuôi d□y con th□t là khó khăn, đ□n n□i nhi□u gia đình không dám có đ□a con th□ hai! M□t lý do khác khi□n cha m□ th□□ng chi□u con, l□m khi đ□n n□i nh□ là s□ con là vì cha m□ quá b□n r□n, không có thì gi□ cho con. H□u h□t cha m□ ngày nay đi làm su□t ngày, ch□ □ g□n con vài ti□ng đ□ng h□ bu□i t□i, ch□ g□p con vài ti□ng đ□ng h□ vào cu□i tu□n. Trong nh□ng gi□ phút quý báu và ng□n ng□i đó, chúng ta không mu□n nói hay làm đi□u gì ph□t ý con, s□ con có □n t□□ng không t□t v□ cha m□. Ngoài ra, nh□ng lúc □ g□n con cha m□ cũng quá m□t m□i, c□ th□ xác l□n tinh th□n, không còn s□c l□c và ý chí đ□ u□n n□n hay s□a d□y con. Con em chúng ta r□t khôn ngoan và bén nh□y, các em bi□t cha m□ áy náy vì không có thì gi□ cho các em, t□i nghi□p vì bi□t các em thi□u tình th□□ng c□a cha m□. Bi□t cha m□ th□□ng và mu□n chi□u cho mình vui nên các em luôn vòi vĩnh đi□u này đi□u kia.

Làm sao đ□ cha m□ có l□i th□m quy□n trên con cái? Chúng tôi xin đ□ ngh□ ba đi□u sau đây:

1. Nh□ r□ng là cha m□ chúng ta có th□m quy□n trên con, đ□ng ng□i s□ d□ng th□m quy□n đó
2. Đ□t gi□i h□n gi□a cha m□ và con cái rõ ràng ngay t□ khi con còn nh□.
3. S□p x□p l□i đ□i s□ng, đ□t l□i th□ t□ □u tiên đ□ có thì gi□ cho con.

1. Cha m□ có th□m quy□n trên con cái, đ□ng ng□i s□ d□ng th□m quy□n đó.

Đ□ con cái kính s□ và tôn tr□ng cha m□, thay vì cha m□ ph□i s□ con, tr□□c h□t chúng ta c□n nh□ r□ng là cha m□, chúng ta có quy□n trên con cái. Th□m quy□n đó đ□n t□ Đ□c Chúa Tr□i là Đ□ng t□o d□ng nên chúng ta. Chúa ban cho chúng ta quy□n nuôi d□y và h□□ng d□n con cái, vì th□ con cái ph□i vâng l□i và tôn kính cha m□; cha m□ c□n ph□i s□ d□ng th□m quy□n c□a mình. Kinh Thánh d□y: "H□i k□ làm con, ph□i vâng ph□c cha m□ mình trong Chúa vì đi□u đó là ph□i l□m. Hãy tôn kính cha m□ ng□□i, h□u cho ng□□i đ□□c ph□□c và s□ng lâu trên đ□t" (Ê-phê-sô 6:1-3). Con cái nhi□u khi không kính s□ cha m□ vì cha m□ không s□ d□ng th□m quy□n c□a mình. Các em không bi□t là các em ph□i vâng l□i cha m□.

2. Đ□t gi□i h□n rõ ràng gi□a cha m□ và con cái ngay t□ khi con còn nh□

Ngay t□ khi con còn nh□, cha m□ c□n cho con th□y s□ phân bi□t gi□a cha m□ và con cái. Chúng ta v□n trò chuy□n, ch□i đùa v□i con; nh□ng trong khi vui đùa con cái ph□i kính tr□ng cha m□. Ví d□, ông cha có th□ bò ra sàn nhà làm ng□a cho con c□i, nh□ng n□u con v□a c□i v□a đánh lên đ□u b□ là không đ□□c, nh□ th□ là vô l□. Con cái có th□ nói lên ý ki□n c□a mình nh□ng ph□i nói cách l□ đ□. Chúng ta đ□ng làm ng□ khi con có nh□ng hành đ□ng, l□i nói hay thái đ□ vô l□. Khi các em bi□u l□ thái đ□ vô l□ v□i cha m□ l□n th□ nh□t, chúng ta ph□i s□a d□y ngay. Chúng ta không nh□t thi□t ph□i đánh đòn con nh□ng nghiêm ngh□ nói cho con bi□t nh□ th□ là không đ□□c. Có ng□□i ng□i r□ng n□u s□a l□i con ho□c đ□t gi□i h□n gi□a cha m□ v□i con cái, các em s□ cho là cha m□ nghiêm kh□c, s□ không thích và không th□□ng cha m□. Có ng□□i thì nuôi d□y con theo tri□t lý m□i, ch□ tr□□ng r□ng cha m□ ph□i làb□n c□a con, h□ mình xu□ng ngang hàng v□i con đ□ đôi bên không có s□ ngăn cách. Th□a quý v□, tri□t lý này m□i nghe th□y nh□ đúng mà không đúng. Th□t ra, cha m□ và con cái không bao gi□ ngang hàng v□i nhau. Cha m□ là cha m□, con cái là con cái. Cha m□ c□n yêu th□□ng và tôn tr□ng con, không đánh đ□p hay la m□ng con n□ng l□i, làm t□n th□□ng con; nh□ng con ph□i tôn tr□ng cha m□. Khi con cái b□□c quá gi□i h□n và thách th□c th□m quy□n c□a cha m□, cha m□ ph□i ngăn ch□n và s□a l□i ngay. Khi nh□ng em còn bé có hành đ□ng hay l□i nói vô l□ v□i cha m□, cha m□ th□□ng không s□a ph□t vì nghĩ r□ng các em ch□a bi□t gì, và th□y các em làm nh□ th□ ngây ngô d□ th□□ng. Đây là đi□u vô cùng tai h□i.

3. S□a đ□i l□i s□ng, đ□t l□i th□ t□ □u tiên đ□ có thì gi□ cho con

Nhi□u b□c ph□ huynh bi□t r□ng mình có quy□n trên con cái, và c□n ph□i s□ d□ng quy□n đó đ□ d□y con, cũng bi□t r□ng mình ph□i đ□t gi□i h□n rõ ràng t□ khi con còn nh□. Bi□t t□t c□ nh□ng đi□u đó nh□ng không áp d□ng đ□□c vì quá b□n r□n, không có thì gi□ □ bên con. Khi chúng ta ch□ □ bên con m□t vài gi□ tr□□c khi con đi ng□, đi h□c; tr□□c khi chúng ta đi làm, chúng ta th□□ng không mu□n s□a d□y hay sai b□o mà ch□ mu□n nói hay làm gì cho con vui. Th□a quý v□, n□u mu□n vi□c d□y con có k□t qu□, và khi con đ□n tu□i thi□u niên con không lánh xa cha m□, chúng ta không có m□t l□a ch□n nào khác h□n là đ□t l□i th□ t□ □u tiên cho đ□i s□ng. N□u con cái là quan tr□ng nh□t trong đ□i, chúng ta ph□i b□ b□t nh□ng gì kém quan tr□ng đ□ có thì gi□ cho con. Th□a quý v□ nh□ng thì gi□ chúng ta hy sinh đ□ □ bên c□nh con không bao gi□ là phí ph□m hay vô ích, th□t ra đó là món quà quý nh□t mà chúng ta dành cho con và khi l□n lên các em s□ bi□t □n cha m□ sâu xa.

Minh Nguyên

Ch ng Trình Phát Thanh Tin Lành